RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr.124.458 van 21 oktober 2003
in de zaak A. 106.522/XIV-5179.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. MEULEMANS,
kantoor houdende te 2800 MECHELEN,
Koningin Astridlaan 143

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door:
1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Armeense nationaliteit, op 22 juni 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing 28 mei 2001 van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot bevestiging van de beslissing van 22 december 2000 van de minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 31 juli 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 18 maart 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 mei 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. MEULEMANS, die verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur G. DESNYDER, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur M. STERCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij België binnenkomt op 12 september 2000 en zich op 14 september 2000 vluchteling verklaart; dat op 22 december 2000 de minister van Binnenlandse Zaken beslist tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat op 28 mei 2001 de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing bevestigt; dat dit de thans bestreden beslissing is;

2.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij een enig middel aanvoert dat luidt als volgt:

> "De schending van het verdrag van Genève van 28 juli 1951, en artikel 52 van de vreemdelingenwet, de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheid- en redelijkheidsbeginsel.
>
> Aangezien het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen ten onrechte stelt dat er geen sprake is van een risico van schending van de Conventie van Genève maar anderzijds toch aanneemt dat verzoekster te maken heeft gehad met politiecorruptie en machtsmisbruik (zie onderaan blz. 1):
>
> Aangezien het inroepen van effectief nationale bescherming voor verzoekster inderdaad niet mogelijk was omdat verzoekster juist problemen had met de overheid.
> Zie CPRR (2e kamer) nr. R668, 20 februari 1992;
>
> Dat er sprake is van vervolging indien mensenrechten worden geschonden (verzoekster werd toch geslagen door diegene die juist de burgers bescherming moeten verlenen)
> zie handbook nr. 65
>
> Dat in casu klacht neerleggen bij de district militie (politie) dan ook geen zin had en er derhalve moeilijk kan gesteld worden dat het gaat om problemen van gemeenrechtelijke aard;
>
> Aangezien de DV of het CGVS er bovendien moet op toezien dat de vertaler-tolk, die de verklaring van de kandidaat vluchteling weergeeft, geen onvolledige feiten weergeeft, er geen tegenstrijdigheden zijn (omwille van onzorgvuldige vertaling) en bij onduidelijkheid moet de DV verduidelijkingen vragen;
>
> Dat bij onduidelijkheid er inderdaad meerdere interviews vereist zijn;
> zie Vluchtelingen, D. Vanheule, Mys & Breesch, nr. 552, blz. 217, Mys & Breesch, uitgave 1998;
>
> Dat verzoekster ondervond dat de vertalingen zeer moeizaam verliepen doordat een vraag meerdere keren diende gesteld te worden;
>
> Dat verzoekster dan ook dit element kan aanhalen als mogelijke oorzaak van vermeende tegenstrijdigheden;
>
> Verzoekster verduidelijkt:
> - zij heeft nooit gesteld dat haar zoon in de gevangenis vijf jaar heeft gezeten noch dat hij werd veroordeeld (zie ook verklaringen afgelegd voor het CGVS) maar wel dat voor

wapenverkoop een gevangenisstraf van vijf jaar kan gegeven worden ook al wordt gehandeld in opdracht van een overste;
- haar zoon is inderdaad na deze mededeling tijdens een ondervraging gevlucht;
Aangezien trouwens enkel beslissingen die manifest bedrieglijk zijn dienen geweerd te worden in de ontvankelijkheidsfase !
Zie de voorbereidende werkzaamheden van artikel 52 van de wet van 15 december 1980 (Parl. St. zitting Parl. St. zitting 1986-87, 689/1 p 7 m.b.t. de wet van 14 juli 1987)
Aangezien tot een bedrieglijke aanvraag pas mag besloten worden wanneer er bedrog wordt gepleegd, of er een verklaring werd afgelegd in strijd met documenten of vaststaande feiten;
zie Mys & Breesch, 1998, nr. 334, blz. 132;
Dat uit geen enkel gegeven blijkt dat de door verzoekster aangehaalde feiten niet correct zijn: het CGVS betwist overigens niet de slagen die verzoekster moest incasseren tijdens een ondervraging;
Dat m.a.w. alle elementen aanwezig zijn om de Conventie van Genève in te roepen omdat zij voldoende ernstig, stelselmatig en duurzaam zijn;
zie Gemeenschappelijk Standpunt Vluchtelingendefinitie, nr. 5.1.1.
Aangezien zelfs twijfel in het voordeel van de asielzoeker speelt, tenzij gegronde redenen zich daartegen verzetten temeer dat het verhaal plausibel overkomt en niet in strijd is met de algemeen gekende elementen;
zie Gemeenschappelijk Standpunt Vluchtelingendefinitie, nr. 3
zie J.Y. Carlier, 'General Report', p. 709, nr. 30;
Dat het CGVS aldus ten onrechte besluit dat het gaat om een bedrieglijke aanvraag.
Aangezien verzoekster dan, gelet op het voorgaande, de vernietiging vraagt van de beslissing van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen dd. 28 mei 2001 betrekkelijk de bevestiging van de weigering van het verblijf op Belgisch Grondgebied.";

2.1.2. Overwegende dat de verzoekende partij in het middel aanvoert dat zij geen bescherming van de overheid kon krijgen omdat zij precies met die overheid problemen had; dat de verzoekende partij daarmee niet de vaststelling van de commissaris-generaal weerlegt dat het met betrekking tot haarzelf om een geval van lokale politiecorruptie en machtsmisbruik gaat, waartegen zij geen klacht heeft ingediend noch aantoont dat zij zich niet tot de hogere overheid kon wenden; dat zij evenmin de vaststelling weerlegt dat het met betrekking tot haar zoon een onderzoeksdaad naar wapenverkoop betrof;

Overwegende dat de verzoekende partij de in de bestreden beslissing vastgelegde tegenstrijdigheden niet weerlegt met de bewering post factum dat de vertaling van haar verhoor moeilijk verliep en dat zij niet zou hebben verklaard wat in het verhoorverslag staat; dat de verzoekende partij gedurende het verhoor en na voorlezing van het verslag daarover geen enkele opmerking heeft gemaakt;

Overwegende dat de verzoekende partij aldus niet aantoont dat de commissaris-generaal de grenzen van de hem door artikel 52 van de Vreemdelingenwet toegekende ruime appreciatiebevoegdheid heeft overschreden, noch dat hij op onzorgvuldige wijze de feiten heeft onderzocht noch dat de bestreden beslissing is gesteund op onjuiste feitelijke gegevens of op kennelijk onredelijke wijze tot stand is gekomen; dat het enige middel ongegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van

artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenentwintig oktober tweeduizend en drie, door :

de HH.	C. ADAMS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	M. MILOJKOWIC,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

M. MILOJKOWIC. **C. ADAMS.**